

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 3

Rozeslána dne 1. února 2010

Cena Kč 48,-

O B S A H:

5. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými
 6. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody o vydávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými
 7. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dodatkové úmluvy o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými
 8. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Druhé dodatkové úmluvy o vydávání mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými
 9. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí, kterým se vyhláší opravy Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu, vyhlášené sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 18/2006 Sb. m. s.
-

5**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. června 2003 byla ve Washingtonu podepsána Dohoda o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstupuje v platnost na základě svého článku 22 odst. 1 dne 1. února 2010 a tímto dnem vstupuje v platnost i pro Českou republiku.

České znění Dohody ve znění uveřejněném v Úředním věstníku Evropské unie se vyhláší současně.

DOHODA**o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými****OBSAH**

Preamble

Článek 1	Předmět a účel
Článek 2	Definice
Článek 3	Oblast působnosti této dohody ve vztahu k dvoustranným smlouvám o vzájemné právní pomoci uzavřeným mezi členskými státy a při neexistenci těchto smluv
Článek 4	Zjišťování bankovních informací
Článek 5	Společné vyšetřovací skupiny
Článek 6	Videokonference
Článek 7	Urychlené předávání žádostí
Článek 8	Vzájemná právní pomoc správním orgánům
Článek 9	Omezení používání pro ochranu osobních a jiných údajů
Článek 10	Žádost dožadujícího státu o důvěrnost údajů
Článek 11	Konzultace
Článek 12	Časová působnost
Článek 13	Neuplatňování odchylek
Článek 14	Budoucí dvoustranné smlouvy o vzájemné právní pomoci s členskými státy
Článek 15	Určení a oznamování
Článek 16	Územní působnost
Článek 17	Přezkum
Článek 18	Vstup v platnost a ukončení
Vysvětlivky	

EVROPSKÁ UNIE A SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ,

PŘEJÍCE SI další usnadnění spolupráce mezi členskými státy Evropské unie a Spojenými státy americkými,

PŘEJÍCE SI účinněji bojovat proti trestné činnosti, aby chránily své demokratické společnosti a společné hodnoty,

S NÁLEŽITÝM OHLEDEM na práva jednotlivců a právní stát,

S VĚDOMÍM záruk svých právních řádů poskytujících obžalovaným právo na spravedlivý proces, včetně práva na rozhodnutí vydané nestranným soudem zřízeným zákonem,

PŘEJÍCE SI uzavřít dohodu o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

Článek 1

Předmět a účel

Smluvní strany se v souladu s ustanoveními této dohody zavazují zdokonalovat svou spolupráci a vzájemnou právní pomoc.

Článek 2

Definice

1. „Smluvními stranami“ se rozumějí Evropská unie a Spojené státy americké.
2. „Členským státem“ se rozumí členský stát Evropské unie.

Článek 3

Oblast působnosti této dohody ve vztahu k dvoustranným smlouvám o vzájemné právní pomoci uzavřeným mezi členskými státy a při neexistenci těchto smluv

1. Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Spojené státy americké zajistí, aby se ustanovení této dohody používala s ohledem na dvoustranné smlouvy o vzájemné právní pomoci mezi členskými státy a Spojenými státy americkými platné ke dni vstupu této dohody v platnost za těchto podmínek:

- a) článek 4 se použije pro zjišťování finančních účtů a transakcí vedle všech oprávnění případně již poskytnutých na základě dvoustranných smluv;
- b) článek 5 se použije, aby se vedle všech oprávnění případně již poskytnutých na základě dvoustranných smluv umožnilo vytvoření a činnost společných vyšetřovacích skupin;
- c) článek 6 se použije, aby se vedle všech oprávnění případně již poskytnutých na základě dvoustranných smluv umožnilo výslech osoby v dožádaném státě za použití technologie videokonference mezi dožadujícím a dožádaným státem;
- d) článek 7 se použije, aby se vedle všech oprávnění případně již poskytnutých na základě dvoustranných smluv umožnilo použití prostředků urychlené komunikace;
- e) článek 8 se použije, aby se vedle všech oprávnění případně již poskytnutých na základě dvoustranných smluv umožnilo poskytování vzájemné právní pomoci mezi příslušnými správními orgány;

f) s výhradou čl. 9 odst. 4 a 5 se článek 9 použije namísto nebo při neexistenci ustanovení dvoustranných smluv, která upravují omezení pro používání informací nebo důkazních prostředků poskytnutých dožadujícímu státu a která upravují podmínky poskytnutí nebo zamítnutí právní pomoci z důvodů ochrany údajů;

g) článek 10 se použije, pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv týkající se okolností, za nichž může dožadující stát požadovat, aby s jeho žádostí bylo nakládáno důvěrně.

2. a) Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii zajistí, aby každý členský stát v listině sepsané mezi daným členským státem a Spojenými státy americkými potvrdil, že svou platnou dvoustrannou smlouvu o vzájemné právní pomoci se Spojenými státy americkými bude používat způsobem uvedeným v tomto článku.

b) Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii zajistí, aby nové členské státy, které přistoupí k Evropské unii po vstupu této dohody v platnost a které uzavřely dvoustranné smlouvy o vzájemné právní pomoci se Spojenými státy americkými, přijaly opatření podle písmene a).

c) Smluvní strany se vynasnaží ukončit postup podle písmene b) před plánovaným přistoupením nového členského státu nebo co nejdříve poté. Evropská unie oznámí Spojeným státům americkým den přistoupení nových členských států.

3. a) Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Spojené státy americké rovněž zajistí, aby se ustanovení této dohody používala, pokud neexistuje platná dvoustranná smlouva o vzájemné právní pomoci mezi členským státem a Spojenými státy americkými.

b) Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii zajistí, aby takový členský stát listinou sepsanou mezi tímto členským státem a Spojenými státy americkými potvrdil používání ustanovení této dohody.

c) Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii zajistí, aby nové členské státy, které přistoupí k Evropské unii po vstupu této dohody v platnost a které nemají dvoustranné smlouvy o vzájemné právní pomoci se Spojenými státy americkými, přijaly opatření podle písmene b).

4. Není-li postup podle odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm. c) ukončen do dne přistoupení, uplatňují se ustanovení této dohody na vztahy mezi Spojenými státy americkými a dotyčným novým členským státem ode dne, kdy si vzájemně oznámí a oznámí rovněž Evropské unii dokončení svých vnitrostátních postupů k tomuto účelu.

5. Smluvní strany potvrzují, že tato dohoda upravuje výhradně vzájemnou právní pomoc mezi dotčenými státy. Ustanovení této dohody neopravňují žádnou fyzickou osobu k získávání, zatajování nebo odstraňování důkazů nebo k bránění vyřízení žádosti, ani nerozšiřují ani neomezují jiná vnitrostátní práva.

Článek 4

Zjišťování bankovních informací

1. a) Na žádost dožadujícího státu požádaný stát v souladu s podmínkami tohoto článku urychleně zjistí, zda mají banky na jeho území k dispozici informace o vlastnictví účtu nebo účtů určitou fyzickou nebo právnickou osobou podezřelou nebo obviněnou z trestného činu. Požadovaný stát urychleně sdělí výsledky svého šetření dožadujícímu státu.

b) Opatření podle písmene a) může rovněž sloužit pro účely zjišťování:

i) informací o odsouzených fyzických nebo právnických osobách nebo osobách jinak zúčastněných na trestném činu;

ii) informací, které mají k dispozici nebankovní finanční instituce, nebo

iii) finančních operací nespojených s bankovními účty.

2. Žádost o informace podle odstavce 1 obsahuje:

a) totožnost fyzické nebo právnické osoby pro účely zjištění takových účtů nebo operací a

b) dostatečné informace umožňující příslušnému orgánu požádaného státu:

i) důvodně se domnívat, že se daná fyzická nebo právnická osoba účastnila na trestném činu a že banky nebo nebankovní finanční instituce na území požádaného státu mohou mít k dispozici požadované informace a

ii) dospět k názoru, že se požadované informace vztahují k trestnímu vyšetřování nebo stíhání;

c) v nejvyšší možné míře informace o tom, o které banky nebo nebankovní finanční instituce se může jednat, a ostatní informace, jejichž poskytnutí může pomoci omezit rozsah vyšetřování.

3. Žádosti o právní pomoc podle tohoto článku se předávají mezi:

a) ústředními orgány příslušnými ke vzájemné právní pomoci v členských státech nebo vnitrostátními orgány členských států příslušnými k vyšetřování nebo stíhání trestných činů určenými podle čl. 15 odst. 2 a

b) vnitrostátními orgány Spojených států příslušnými k vyšetřování nebo stíhání trestných činů určenými podle čl. 15 odst. 2.

Smluvní strany se mohou po vstupu této dohody v platnost dohodnout prostřednictvím výměny diplomatických nót na změně způsobu předávání žádostí podle tohoto článku.

4. a) S výhradou písmene b) může stát podle článku 15 omezit své závazky při poskytování právní pomoci podle tohoto článku na:

i) činy, které jsou trestné podle předpisů požádaného i dožadujícího státu;

ii) trestné činy, za které lze uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření s horní hranicí přesahující čtyři roky v požádaném státě a nejméně dva roky v požádaném státě, nebo

iii) předem vymezené závažné trestné činy, které jsou trestné podle právních předpisů požádaného i dožadujícího státu.

b) Stát, který omezí své závazky podle písm. a) bodů ii) nebo iii), umožní alespoň zjištění bankovních účtů spojených s teroristickou činností a praním peněz získaných v souvislosti se širokým spektrem závažných činů, které jsou trestné podle předpisů požádaného i požádaného státu.

5. Právní pomoc podle tohoto článku nesmí být odepřena z důvodů bankovního tajemství.

6. Požadovaný stát odpovídá na žádost o poskytnutí záznamů týkajících se bankovních účtů nebo převodů zjištěných na základě tohoto článku v souladu s ustanoveními příslušné platné smlouvy o vzájemné právní pomoci mezi dotčenými státy nebo, pokud neexistuje, v souladu s požadavky svého vnitrostátního práva.

7. Smluvní strany přijmou nezbytná opatření, aby zabránily nadměrnému zatěžování požádaných států při používání tohoto článku. Je-li však požádaný stát, včetně bank nebo komunikačních kanálů uvedených v tomto článku, nadměrně zatěžován, zahájí smluvní strany bezodkladně konzultace za účelem usnadnění používání tohoto článku, včetně přijetí takových opatření, která omezí stávající a budoucí zatěžování.

Článek 5

Společné vyšetřovací skupiny

1. Pokud tak smluvní strany dosud neučinily, přijmou nezbytná opatření pro umožnění vytvoření společných vyšetřovacích skupin a jejich činnosti na územích jednotlivých členských států a Spojených států amerických pro účely usnadnění vyšetřování a stíhání trestných činů, které se týkají jednoho nebo více členských států a Spojených států amerických, považují-li to dotčený členský stát a Spojené státy americké za účelné.

2. Podmínky fungování těchto skupin (například složení, doba trvání, umístění, organizace, činnost, účel a podmínky účasti členů skupin z jednoho státu na vyšetřování na území jiného státu) budou stanoveny dohodou mezi orgány příslušnými k vyšetřování a stíhání trestných činů určenými dotčenými státy.

3. Příslušné orgány určené dotčenými státy komunikují při sestavování a fungování těchto skupin přímo, kromě případů, kdy se pro výjimečnou složitost, rozsah nebo jiné okolnosti vyžadují centralizovanější koordinaci některých nebo všech hledisek mohou státy dohodnout na jiných vhodných způsobech komunikace.

4. Potřebuje-li společná vyšetřovací skupina, aby některý ze států, který se podílel na sestavování skupiny, přijal určitá vyšetřovací opatření, může člen skupiny z dotčeného státu požádat vlastní příslušné orgány, aby uvedená opatření přijaly, aniž by ostatní státy musely podávat žádost o vzájemnou právní pomoc. Požadovaný právní předpis pro přijetí daného opatření v dotčeném státě je předpis používaný při jeho vnitrostátních vyšetřovacích činnostech.

Článek 6

Videokonference

1. Smluvní strany přijmou nezbytná opatření, aby mezi jednotlivými členskými státy a Spojenými státy americkými bylo při výslechu svědků nebo soudních znalců během soudního řízení, ve kterém je poskytována právní pomoc v dožádaném státě, možno použít videopřenosu, není-li tato možnost již k dispozici. Podmínky upravující tento postup, které nejsou konkrétně uvedeny v tomto článku, odpovídají podmínkám podle příslušné platné smlouvy o vzájemné právní pomoci mezi dotčenými státy nebo případně podle práva dožádaného státu.

2. Nedohodnou-li se dožadující a dožádaný stát jinak, hradí náklady spojené se zřízením a provozem videopřenosu dožadující stát. Jiné náklady vzniklé při poskytování právní pomoci (včetně nákladů spojených s dopravou účastníků v dožádaném

státě) se hradí v souladu s odpovídajícími ustanoveními platné smlouvy o vzájemné právní pomoci mezi dotčenými státy nebo při neexistenci takové smlouvy v souladu s ujednáním mezi dožadujícím a dožádaným státem.

3. Dožadující a dožádaný stát mohou zahájit konzultace za účelem usnadnění řešení právních, technických nebo logistických otázek, které mohou vyvstat při vyřizování žádosti.

4. Aniž je dotčena případná soudní pravomoc podle práva dožadujícího státu, jsou úmyslně nepravdivá výpověď nebo jiné protiprávní chování svědka nebo soudního znalce během videokonference postížitelné v dožádaném státě stejným způsobem, jako kdyby byly spáchány v jeho vnitrostátním trestním řízení.

5. Tento článek se použije, aniž je dotčeno používání jiných prostředků výslechu v dožádaném státě, které jsou k dispozici na základě smlouvy nebo vnitrostátního práva.

6. Tento článek se použije, aniž je dotčeno používání ustanovení dvoustranných dohod o vzájemné právní pomoci mezi členskými státy a Spojenými státy americkými, která vyžadují nebo umožňují použití technologie videokonference pro účely jiné, než jsou uvedeny v odstavci 1, včetně pro účely zjištění totožnosti osob nebo předmětů nebo evidence výpovědí. Pokud tak dosud nestanoví platná smlouva nebo vnitrostátní předpisy, může stát v těchto případech umožnit použití technologie videokonference.

Článek 7

Urychlené předávání žádostí

Žádosti o vzájemnou právní pomoc a sdělení, která s nimi souvisejí, mohou být předávány urychleným způsobem, včetně faxu nebo e-mailu, s následným formálním potvrzením, vyžaduje-li to dožádaný stát. Dožádaný stát může na žádost odpovědět jakýmkoli způsobem urychleného předávání informací.

Článek 8

Vzájemná právní pomoc správním orgánům

1. Vzájemná právní pomoc se poskytuje rovněž vnitrostátnímu správnímu orgánu, který vyšetřuje trestný čin za účelem trestního stíhání nebo jeho předání vyšetřovacím orgánům nebo orgánům činným v trestním řízení a toto vyšetřování provádí na základě své zvláštní správní nebo zákonné pravomoci. Za těchto okolností může být vzájemná právní pomoc poskytnuta i jiným správním orgánům. Právní pomoc se neposkytuje ve věcech, ve kterých správní orgán nepředpokládá žádné stíhání nebo předání.

2. a) Žádosti o právní pomoc podle tohoto článku se předávají mezi ústředními orgány jmenovanými podle platné dvoustranné smlouvy o vzájemné právní pomoci mezi dotčenými státy nebo mezi jinými orgány, na nichž se ústřední orgány dohodnou.

b) Při neexistenci smlouvy se žádosti předávají mezi ministerstvem spravedlnosti Spojených států a ministerstvem spravedlnosti dotčeného členského státu nebo odpovídajícím ministerstvem podle čl. 15 odst. 1 příslušným pro předávání žádostí o vzájemnou právní pomoc nebo mezi jinými orgány, na nichž se ministerstva obou stran dohodnou.

3. Smluvní strany přijmou nezbytná opatření, aby zabránily nadměrnému zatěžování dožádaných států při používání tohoto článku. Je-li však dožádaný stát nadměrně zatěžován, zahájí smluvní strany neprodleně konzultace za účelem usnadnění používání tohoto článku, včetně přijetí takových opatření, která omezí stávající a budoucí zatěžování.

Článek 9

Omezení používání pro ochranu osobních a jiných údajů

1. Dožadující stát může použít všechny důkazní prostředky nebo informace získané od dožádaného státu:

- a) pro účely svého trestního vyšetřování a řízení;
- b) pro odvrácení bezprostředního a závažného ohrožení své veřejné bezpečnosti;
- c) při svých soudních nebo správních řízeních netrestní povahy, která přímo souvisejí s vyšetřováními nebo řízeními:
 - i) uvedenými v písmenu a), nebo
 - ii) pro která byla poskytnuta vzájemná právní pomoc podle článku 8;
- d) pro jiné účely, jsou-li informace nebo důkazní prostředky zveřejněny v rámci řízení, pro která byly předány, nebo v ostatních situacích podle písmen a), b) a c)
- e) pro jiné účely výhradně s předchozím souhlasem dožádaného státu.

2. a) Tento článek nevylučuje možnost dožádaného státu stanovit ve zvláštním případě dodatečné podmínky, nemůže-li být příslušná žádost o právní pomoc bez takových podmínek vyřízena. Jsou-li dodatečné podmínky stanoveny v souladu s tímto písmenem, může dožádaný stát požadovat, aby jej dožadující stát informoval o použití důkazů nebo informací.

b) Dožádaný stát nesmí uložit obecná omezení s ohledem na právní předpisy dožadujícího státu týkající se zacházení s osobními údaji jako podmínku ve smyslu písmene a) pro poskytnutí důkazů nebo informací.

3. Zjistí-li dožádaný stát po předání dožadujícímu státu okolností, které jej mohou přimět k tomu, aby ve zvláštním případě stanovil dodatečnou podmínku, může dožádaný stát zahájit konzultace s dožadujícím státem za účelem stanovení rozsahu, v jakém mohou být důkazní prostředky a informace chráněny.

4. Dožádaný stát může namísto tohoto článku použít ustanovení o omezeních používání údajů podle odpovídající dvoustranné smlouvy o vzájemné právní pomoci, pokud to povede k menšímu omezení používání informací a důkazních prostředků než podle tohoto článku.

5. Umožňuje-li platná dvoustranná smlouva o vzájemné právní pomoci mezi členským státem a Spojenými státy americkými ke dni podpisu této dohody omezení závazku poskytovat právní pomoc s ohledem na některé daňové trestné činy, může dotčený členský stát výměnou listin podle čl. 3 odst. 2 informovat Spojené státy americké, že s ohledem na takové trestné činy nadále používá ustanovení o omezeném používání údajů podle uvedené smlouvy.

Článek 10

Žádost dožadujícího státu o důvěrnost údajů

Dožádaný stát se vynasnaží udržet v důvěrnosti žádost a její obsah, pokud jej o to dožadující stát požádá. Nemůže-li být žádost vyřízena bez porušení požadované důvěrnosti, uvědomí o tom ústřední orgán dožádaného státu dožadující stát, který potom rozhodne, zda má být žádost přesto vyřízena.

Článek 11

Konzultace

V případě potřeby provádějí smluvní strany konzultace, aby umožnily co nejúčinnější uplatňování této dohody, včetně usnadnění vyřešení případných sporů při výkladu nebo uplatňování této dohody.

Článek 12

Časová působnost

1. Tato dohoda se použije pro trestné činy spáchané před jejím vstupem v platnost i po něm.

2. Tato dohoda se použije pro žádosti o vzájemnou právní pomoc podané po jejím vstupu v platnost. Články 6 a 7 se však použijí i pro žádosti, které jsou již v dožádaném státě podány v okamžiku vstupu této dohody v platnost.

Článek 13

Neuplatňování odchylek

S výhradou čl. 4 odst. 5 a čl. 9 odst. 2 písm. b) tato dohoda nevylučuje, že dožádaný stát uplatní důvody pro zamítnutí právní pomoci, které vyplývají z dvoustranné smlouvy o vzájemné právní pomoci, nebo při neexistenci takové smlouvy z jeho použitelných zásad vnitrostátního práva, včetně případů, kdy by výkon žádosti narušil jeho svrchovanost, bezpečnost, veřejný pořádek nebo jiné důležité zájmy.

Článek 14

Budoucí dvoustranné smlouvy o vzájemné právní pomoci uzavírané mezi členskými státy

Tato dohoda nebrání tomu, aby po jejím vstupu v platnost byly uzavírány dvoustranné smlouvy mezi členským státem a Spojenými státy americkými, které jsou v souladu s touto dohodou.

Článek 15

Určení a oznamování

1. Evropská unie oznámí Spojeným státům americkým určení jiného ministerstva než ministerstva spravedlnosti podle čl. 8 odst. 2 písm. b) před výměnou listin podle čl. 3 odst. 3 mezi členskými státy a Spojenými státy americkými.

2. Smluvní strany si na základě vzájemných konzultací o tom, které vnitrostátní orgány příslušné k vyšetřování a stíhání trestných činů mají být určeny podle čl. 4 odst. 3, navzájem oznámí takto určené vnitrostátní orgány před výměnou listin podle čl. 3 odst. 2 a 3 mezi členskými státy a Spojenými státy americkými. Za členské státy, které nemají smlouvu o vzájemné právní pomoci se Spojenými státy americkými, oznámí Evropská unie Spojeným státům americkým před touto výměnou ústřední orgány podle čl. 4 odst. 3.

3. Smluvní strany si navzájem oznámí všechna omezení podle čl. 4 odst. 4 před výměnou listin podle čl. 3 odst. 2 a 3 mezi členskými státy a Spojenými státy americkými.

Článek 16

Územní působnost

1. Tato dohoda se vztahuje:

a) na Spojené státy americké;

b) ve vztahu k Evropské unii na:

— členské státy,

— území, za jejichž vnější vztahy odpovídá určitý členský stát, nebo země, které nejsou členskými státy, ale u nichž má členský stát povinnosti s ohledem na vnější vztahy, pokud se tak smluvní strany dohodnou výměnou diplomatické noty řádně potvrzené dotyčným členským státem.

2. Používání této dohody na území nebo země, na které byla rozšířena v souladu s odst. 1 písm. b), může smluvní strana ukončit diplomatickou cestou písemným oznámením s šestiměsíční výpovědní lhůtou druhé smluvní straně, je-li náležitě potvrzeno mezi dotyčným členským státem a Spojenými státy americkými.

Článek 17

Přezkum

Smluvní strany se dohodly provést společný přezkum této dohody nejpозději pět let po jejím vstupu v platnost. Přezkum se týká zejména praktického provádění dohody a může rovněž zahrnovat takové otázky jako důsledky dalšího rozvoje Evropské unie pro předmět této dohody.

Článek 18

Vstup v platnost a ukončení

1. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem po uplynutí tří měsíců ode dne, k němuž si smluvní strany vymění listiny potvrzující dokončení svých vnitřních postupů za tímto účelem. Tyto listiny rovněž potvrzují dokončení kroků podle čl. 3 odst. 2 a 3.

2. Každá smluvní strana může tuto dohodu kdykoli ukončit písemným oznámením druhé smluvní straně a toto ukončení nabývá účinku šest měsíců po dni tohoto oznámení.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zástupci k této dohodě své podpisy.

Ve Washingtonu D.C. dne dvacátého pátého června dva tisíce tři ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, dánském, finském, francouzském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

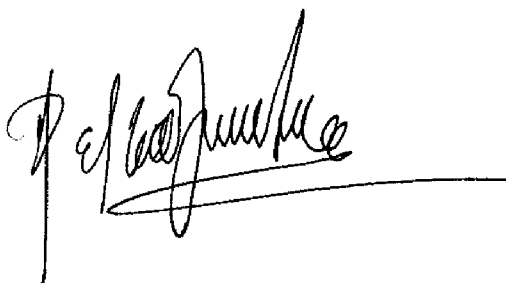
Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar

Vysvětlivky k Dohodě o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými

Tyto vysvětlivky obsahují ujednání smluvních stran o používání některých ustanovení Dohody o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými (dále jen „dohoda“).

K článku 8

S ohledem na vzájemnou právní pomoc správním orgánům podle čl. 8 odst. 1 vyplývá z čl. 8 odst. 1 první věty povinnost poskytovat vzájemnou právní pomoc dožadujícím federálním správním orgánům Spojených států amerických a dožadujícím vnitrostátním správním orgánům členských států. Podle druhé věty uvedeného odstavce může být vzájemná právní pomoc poskytnuta i jiným, tj. nefederálním nebo místním, správním orgánům. Použití tohoto ustanovení však záleží na uvážení dožádaného státu.

Smluvní strany souhlasí, že podle čl. 8 odst. 1 první věty se vzájemná právní pomoc poskytuje dožadujícímu správnímu orgánu, jestliže příslušný správní orgán v rámci svého zákonného pověření provádí v okamžiku podání žádosti vyšetřování nebo řízení, které směřuje k trestnímu stíhání nebo předání vyšetřovaného jednání příslušným orgánům činným v trestním řízení, jak je uvedeno níže. Skutečnost, že v okamžiku podání žádosti se předpokládá předání k trestnímu stíhání, nevylučuje, že příslušný orgán může uplatnit jiné než trestní sankce. Vzájemná právní pomoc poskytnutá podle čl. 8 odst. 1 tak může dožadující správní orgán přivést k závěru, že trestní stíhání nebo předání není namístě. Tyto možné důsledky se nedotýkají závazků smluvních stran poskytovat právní pomoc podle tohoto článku.

Dožadující správní orgán však nemůže používat čl. 8 odst. 1 k žádosti o právní pomoc, neuvažuje-li o trestním stíhání nebo předání, nebo ve věcech, v nichž se na vyšetřované jednání nevztahují trestní sankce nebo předání podle právních předpisů dožadujícího státu.

Evropská unie připomíná, že předmět dohody přísluší do ustanovení o policejní a soudní spolupráci ve věcech trestních podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii a že dohoda byla uzavřena v rámci těchto ustanovení.

K článku 9

Ustanovení čl. 9 odst. 2 písm. b) má zajistit, že zamítnutí právní pomoci z důvodů ochrany údajů může být použito pouze ve výjimečných případech. Tato situace může nastat, jestliže po zvážení důležitých zájmů souvisejících s příslušným případem (veřejné zájmy, včetně řádného výkonu spravedlnosti, na jedné straně a soukromé zájmy na druhé straně) dospěje dožádaný stát k názoru, že by poskytnutí zvláštních údajů požadovaných dožadujícím státem vedlo k tak zásadním obtížím, že je třeba žádost z důvodů důležitých zájmů zamítnout. Široké, kategorické nebo systematické používání zásad ochrany údajů dožádaným státem pro zamítnutí spolupráce je tedy vyloučeno. Skutečnost, že dožadující a dožádaný stát mají různé systémy ochrany důvěrných údajů (jako např. nemá-li dožadující stát rovnocenný orgán zvláštní ochrany údajů) nebo mají různé prostředky ochrany osobních údajů (jako např. používá-li dožadující stát jiné prostředky na ochranu důvěrnosti nebo správnosti osobních údajů přijímaných orgány činnými v trestním řízení) nemůže být kladena jako dodatečná podmínka podle čl. 9 odst. 2 písm. a).

K článku 14

Článek 14 stanoví, že dohoda nevylučuje, že po jejím vstupu v platnost budou členské státy a Spojené státy americké uzavírat dvoustranné dohody o vzájemné právní pomoci v souladu s dohodou.

Představují-li opatření uvedená v dohodě operativní překážku pro Spojené státy americké nebo jeden nebo více členských států, měla by taková překážka být odstraněna pokud možno nejprve na základě konzultací mezi příslušným členským státem nebo členskými státy a Spojenými státy americkými nebo případně na základě konzultačních postupů uvedených v této dohodě. Nelze-li tyto operativní překážky odstranit na základě samotných konzultací, bylo by v souladu s touto dohodou, jestliže by budoucí dvoustranné dohody mezi členským státem a Spojenými státy americkými zajistily operativně přiměřený alternativní mechanismus, který by splňoval cíle příslušného zvláštního ustanovení, při jehož používání vyvstaly překážky.

6**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 25. června 2003 byla ve Washingtonu podepsána Dohoda o vydávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými.

S Dohodou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstupuje v platnost na základě svého článku 18 odst. 1 dne 1. února 2010 a tímto dnem vstupuje v platnost i pro Českou republiku.

České znění Dohody ve znění uveřejněném v Úředním věstníku Evropské unie se vyhláší současně.

DOHODA**o vydávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými****OBSAH**

Preamble

Článek 1 Předmět a účel

Článek 2 Definice

Článek 3 Oblast působnosti této dohody ve vztahu k dvoustranným smlouvám o vydávání uzavřeným mezi členskými státy

Článek 4 Trestné činy podléhající vydání

Článek 5 Předávání a ověřování dokumentů

Článek 6 Předávání žádostí o předběžné zadržení

Článek 7 Předávání dokumentů o předběžném zadržení

Článek 8 Doplnující informace

Článek 9 Dočasné předání

Článek 10 Žádosti o vydání nebo předání ze strany několika států

Článek 11 Zjednodušené postupy vydávání

Článek 12 Tranzit

Článek 13 Trest smrti

Článek 14 Citlivé informace obsažené v žádosti

Článek 15 Konzultace

Článek 16 Časová působnost

Článek 17 Neuplatňování odchylek

Článek 18 Budoucí dvoustranné smlouvy o vydávání uzavírané mezi členskými státy

Článek 19 Určení a oznamování

Článek 20 Územní působnost

Článek 21 Přezkum

Článek 22 Vstup v platnost a ukončení

Vysvětlivky

EVROPSKÁ UNIE A SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ,

PŘEJÍCE SI další usnadnění spolupráce mezi členskými státy Evropské unie a Spojenými státy americkými,

PŘEJÍCE SI účinněji bojovat proti trestné činnosti, aby chránily své demokratické společnosti a společné hodnoty,

S NÁLEŽITÝM OHLEDEM na práva jednotlivců a právní stát,

S VĚDOMÍM záruk svých právních řádů poskytujících vydaným osobám právo na spravedlivý proces, včetně práva na rozhodnutí vydané nestranným soudem zřízeným zákonem,

PŘEJÍCE SI uzavřít dohodu o vydávání pachatelů trestných činů,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

Článek 1

Předmět a účel

Smluvní strany se v souladu s ustanoveními této dohody zavazují zdokonalovat svou spolupráci v rámci platných vztahů mezi členskými státy a Spojenými státy americkými pro vydávání pachatelů trestných činů.

Článek 2

Definice

1. „Smluvními stranami“ se rozumějí Evropská unie a Spojené státy americké.
2. „Členským státem“ se rozumí členský stát Evropské unie.
3. „Ministerstvem spravedlnosti“ se v případě Spojených států amerických rozumí Ministerstvo spravedlnosti Spojených států a v případě členského státu pak jeho ministerstvo spravedlnosti; avšak pokud v členském státě úkoly popsané v článcích 3, 5, 6, 8 nebo 12 vykonává jeho nejvyšší státní zástupce, může být tento orgán určen k převzetí úkolů ministerstva spravedlnosti v souladu s článkem 19, nedohodnou-li se Spojené státy a dotčený členský stát na určení jiného orgánu.

Článek 3

Oblast působnosti této dohody ve vztahu k dvoustranným smlouvám o vydávání uzavřeným mezi členskými státy

1. Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii a Spojené státy americké zajistí, aby se ustanovení této dohody používala s ohledem na dvoustranné smlouvy o vydávání mezi členskými státy a Spojenými státy americkými platné ke dni vstupu této dohody v platnost za těchto podmínek:

- a) článek 4 se použije namísto ustanovení dvoustranných smluv, která povolují vydávání výhradně s ohledem na seznam určitých trestných činů;
- b) článek 5 se použije namísto ustanovení dvoustranných smluv, která upravují předávání, osvědčování, ověřování nebo legalizaci žádostí o vydání a podkladů předaných dožadujícím státem;
- c) článek 6 se použije, pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv umožňující přímé předávání žádostí o předběžné zadržení mezi Ministerstvem spravedlnosti Spojených států a ministerstvem spravedlnosti dotčeného členského státu;
- d) článek 7 se použije vedle ustanovení dvoustranných smluv upravujících předávání žádostí o vydání;

e) článek 8 se použije, pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv upravující předávání doplňujících informací; neuvádějí-li dvoustranné smlouvy způsob předávání, používá se rovněž odstavec 2 uvedeného článku;

f) článek 9 se použije, pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv umožňující dočasné přemístění osob, proti kterým je vedeno soudní řízení nebo které si odpykávají trest v dožádaném státu;

g) článek 10, není-li v dvoustranných smlouvách stanoveno jinak, se použije namísto ustanovení dvoustranných smluv nebo pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv týkající se rozhodnutí o několika žádostech o vydání téže osoby;

h) článek 11 se použije, pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv umožňující odchylky od vydávacích postupů nebo zjednodušené postupy vydávání;

i) článek 12 se použije, pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv upravující tranzit; neuvádějí-li ustanovení dvoustranných smluv postup při neplánovaném přistání letadla, použije se rovněž odstavec 3 uvedeného článku;

j) článek 13 může být používán dožádaným státem namísto ustanovení dvoustranných smluv nebo pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv upravující trest smrti;

k) článek 14 se použije, pokud neexistují ustanovení dvoustranných smluv upravující zacházení s citlivými informacemi obsaženými v žádosti.

2. a) Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii zajistí, aby každý členský stát v listině sepsané mezi daným členským státem a Spojenými státy americkými potvrdil, že svou platnou dvoustrannou smlouvu o vydávání se Spojenými státy americkými bude používat způsobem uvedeným v tomto článku.

b) Evropská unie v souladu se Smlouvou o Evropské unii zajistí, aby nové členské státy, které přistoupí k Evropské unii po vstupu této dohody v platnost a které uzavřely dvoustranné smlouvy o vydávání se Spojenými státy americkými, přijaly opatření podle písmene a).

c) Smluvní strany se vynasnaží ukončit postup podle písmene b) před plánovaným přistoupením nového členského státu nebo co nejdříve poté. Evropská unie oznámí Spojeným státům americkým den přistoupení nových členských států.

3. Není-li postup podle odst. 2 písm. b) ukončen do dne přistoupení, uplatňují se ustanovení této dohody na vztahy mezi příslušným novým členským státem a Spojenými státy americkými ode dne, kdy si vzájemně oznámí a oznámí rovněž Evropské unii dokončení svých vnitřních postupů k tomuto účelu.

Článek 4

Trestné činy podléhající vydání

1. Trestný čin je trestným činem podléhajícím vydání, lze-li se za něj podle práva dožadujícího i dožádaného státu uložit trest odnětí svobody s horní hranicí přesahující jeden rok nebo přísnější trest. Trestný čin je rovněž trestným činem podléhajícím vydání, pokud se jedná o pokus nebo spolčení ke spáchání trestného činu podléhajícího vydání nebo o účast na tomto trestném činu. Vztahuje-li se žádost na výkon trestu osoby odsouzené za trestný čin podléhající vydání, musí z trestu odnětí svobody zbyvat nejméně čtyři měsíce.

2. Je-li schváleno vydání pro trestný čin podléhající vydání, je rovněž schváleno pro všechny ostatní trestné činy uvedené v žádosti, za které je možno uložit trest odnětí svobody v době trvání nejvýše jednoho roku, jsou-li splněny všechny ostatní podmínky vydání.

3. Pro účely tohoto článku se trestný čin považuje za trestný čin podléhající vydání:

- a) bez ohledu na to, zda právo dožadujícího a dožádaného státu řadí trestný čin do stejné kategorie trestných činů nebo popisují trestný čin stejnou terminologií;
- b) bez ohledu na to, zda se jedná o trestný čin, pro který federální právo Spojených států pouze pro odůvodnění příslušnosti federálního soudu Spojených států požaduje doložení skutečností jako přeprava osob a věcí mezi federálními státy nebo použití pošty či jiných prostředků týkajících se federálního nebo zahraničního obchodu, a
- c) bez ohledu na to, zda v trestních věcech z oblasti daní, cel, devizové kontroly a dovozu nebo vývozu zboží stanoví právo dožadujícího a dožádaného státu stejné druhy daní, cel, devizových kontrol nebo dovozu či vývozu vzhledem ke stejnému zboží.

4. Byl-li trestný čin spáchán mimo území dožadujícího státu, je vydání povoleno s výhradou ostatních použitelných podmínek pro vydání, je-li podle práva dožádaného státu čin spácháný mimo jeho území za podobných okolností trestný. Není-li podle práva dožádaného státu čin spácháný mimo jeho území za podobných okolností trestný, může příslušný orgán dožádaného státu podle svého uvážení povolit vydání, jsou-li všechny ostatní podmínky pro vydání splněny.

Článek 5

Předávání a ověřování dokumentů

1. Žádosti o vydání a podklady se předávají diplomatickou cestou, včetně předávání podle článku 7.

2. Dokumenty s osvědčením nebo razítkem ministerstva spravedlnosti nebo ministerstva zahraničních věcí dožadujícího státu se při vydávacím řízení v dožádaném státu používají bez dalšího osvědčování, ověřování nebo jiné formy legalizace.

Článek 6

Předávání žádostí o předběžné zadržení

Žádosti o předběžné zadržení se vedle diplomatické cesty mohou předávat přímo mezi ministerstvy spravedlnosti dožadujícího a dožádaného státu. Tyto žádosti se mohou předávat rovněž prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol).

Článek 7

Předávání dokumentů o předběžném zadržení

1. Je-li osoba, jejíž vydání je požadováno, předběžně zadržena v dožádaném státě, může dožadující stát splnit svou povinnost předat žádost o vydání a podklady diplomatickou cestou podle čl. 5 odst. 1 tím, že předá žádost a podklady velvyslanectví dožádaného státu v dožadujícím státě. V tom případě se den přijetí této žádosti na velvyslanectví považuje za den přijetí dožádaným státem pro účely počítání lhůty, jež musí být dodržena podle platné smlouvy o vydávání, aby byla umožněna vazba dotčené osoby.

2. Nemůže-li členský stát ke dni podpisu této dohody z důvodu ustálené judikatury použitelné k tomuto dni ve svém právu uplatňovat opatření podle odstavce 1, nevztahuje se na něj tento článek do doby, než tento členský stát a Spojené státy americké přijmou cestou výměny diplomatických nót jiné rozhodnutí.

Článek 8

Doplňující informace

1. Dožádaný stát může od dožadujícího státu požadovat, aby v přiměřené lhůtě, kterou stanoví, předložil doplňující informace, je-li toho názoru, že poskytnuté informace přiložené k žádosti o vydání nedostačují ke splnění podmínek platné smlouvy o vydávání.

2. Tyto dodatečné informace mohou být vyžádány a poskytnuty přímo prostřednictvím ministerstev spravedlnosti dotčených států.

Článek 9

Dočasné předání

1. Je-li podána žádost o vydání osoby, proti které je vedeno soudní řízení nebo která si odpykává trest v doždaném státě, může doždaný stát dotčenou osobu dočasně předat dožadujícímu státu za účelem trestního řízení.

2. Tato předaná osoba je v dožadujícím státě držena ve vazbě a je navráćena doždanému státu po skončení soudního řízení proti této osobě v souladu s podmínkami dohodnutými mezi dožadujícím a dožadovaným státem. Doba strávená ve vazbě na území dožadujícího státu během trestního stíhání v tomto státě může být odečtena od zbývající doby trestu v doždaném státě.

Článek 10

Žádosti o vydání nebo předání ze strany několika států

1. Obdrží-li doždaný stát od dožadujícího státu a od jakéhokoli dalšího státu nebo států žádosti o vydání téže osoby buď pro týž trestný čin, nebo pro různé trestné činy, rozhodne výkonný orgán doždaného státu, kterému státu, pokud vůbec, tuto osobu předá.

2. Obdrží-li doždaný členský stát žádost o vydání od Spojených států amerických a žádost o předání na základě evropského příkazu k zatčení pro tutěž osobu buď pro týž trestný čin, nebo pro různé trestné činy, rozhodne výkonný orgán doždaného státu, kterému státu, pokud vůbec, tuto osobu předá. K tomuto účelu je příslušným orgánem výkonný orgán doždaného členského státu, pokud podle platné dvoustranné smlouvy o vydávání mezi Spojenými státy a členským státem rozhoduje o souběžných žádostech tento orgán; pokud tak dvoustranná smlouva o vydávání nestanoví, určí příslušný orgán dotčený členský stát podle článku 19.

3. Při rozhodování podle odstavců 1 a 2 zváží doždaný stát všechny významné okolnosti, včetně mimo jiné okolnosti uvedené v platné smlouvě o vydávání nebo, a pokud v ní tyto skutečnosti uvedeny nejsou, včetně následujících okolností:

- a) zda byly žádosti podány na základě smlouvy;
- b) místa spáchání jednotlivých trestných činů;
- c) příslušné zájmy dožadujících států;
- d) závažnost trestných činů;
- e) státní příslušnost oběti;
- f) možnost dalšího vydávání mezi dožadujícími stranami a
- g) časové pořadí obdržení žádostí od dožadujících států.

Článek 11

Zjednodušené postupy vydávání

Souhlasí-li dotčená osoba s předáním dožadujícímu státu, může doždaný stát v souladu se zásadami a postupy svého právního řádu předat tuto osobu co nejrychleji bez dalšího řízení. Souhlas hledané osoby může obsahovat i vzdání se ochrany poskytnuté v souladu se zásadou speciality.

Článek 12

Tranzit

1. Členský stát může schválit přepravu osoby předávané Spojeným státem americkým třetím státem nebo Spojenými státy americkými třetímu státu přes své území. Spojené státy americké mohou schválit přepravu osoby předávané členskému státu třetím státem nebo členským státem třetímu státu přes své území.

2. Žádost o tranzit se podává diplomatickou cestou nebo přímo mezi Ministerstvem spravedlnosti Spojených států a ministerstvem spravedlnosti dotčeného členského státu. Tyto žádosti se mohou předávat rovněž prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol). Žádost obsahuje popis přepravované osoby a krátkou zprávu o skutečnostech případu. Přepravovaná osoba je během tranzitu držena ve vazbě.

3. Schválení se nepožaduje v případě letecké přepravy, není-li plánováno přistání na území tranzitního státu. V případě neplánovaného přistání může stát, ve kterém se toto přistání uskuteční, požadovat podání žádosti o tranzit podle odstavce 2. Je třeba přijmout všechna nezbytná opatření k zabránění útěku dotčené osoby během tranzitu, je-li-li žádost o tranzit obdržena do 96 hodin od neplánovaného přistání.

Článek 13

Trest smrti

Je-li za trestný čin, u kterého se žádá o vydání, možné uložit trest smrti podle práva dožadujícího státu a nikoli podle práva doždaného státu, může doždaný stát povolit vydání za podmínky, že daná osoba nebude odsouzena k trestu smrti, nebo nemůže-li dožadující stát tuto podmínku splnit z procesních důvodů, za podmínky, že uložený trest smrti nebude vykonán. Přijme-li dožadující stát podmínky vydání podle tohoto článku, musí je dodržet. Nepřijme-li dožadující stát tyto podmínky, může být žádost o vydání zamítnuta.

Článek 14

Citlivé informace obsažené v žádosti

Zamýšlí-li dožadující stát poskytnout zvláště citlivé informace k podpoře své žádosti o vydání, může po konzultaci s dožádaným státem stanovit rozsah ochrany informací dožádaným státem. Nemůže-li dožadovaný stát chránit informace požadovaným způsobem, rozhodne se dožadující stát, zda informace přesto poskytne.

Článek 15

Konzultace

V případě potřeby provádějí smluvní strany konzultace, aby umožnily co nejúčinnější uplatňování této dohody, včetně usnadnění vyřešení případných sporů při výkladu nebo uplatňování této dohody.

Článek 16

Časová působnost

1. Tato dohoda se použije pro trestné činy spáchané před jejím vstupem v platnost i po něm.

2. Tato dohoda se použije na žádosti o vydání podané po jejím vstupu v platnost. Články 4 a 9 se však použijí i pro žádosti, které jsou již v dožádaném státě podány v okamžiku vstupu této dohody v platnost.

Článek 17

Neuplatňování odchylek

1. Tato dohoda se použije, aniž je dotčeno uplatnění důvodů k zamítnutí dožádaným státem věcí, které tato dohoda neupravuje, ale které vyplývají z platné dvoustranné smlouvy o vydávání mezi příslušným členským státem a Spojenými státy americkými.

2. Mohou-li být ústavní zásady dožádaného státu nebo pravomocná soudní rozhodnutí pro něj závazná překážkou plnění jeho závazků při vydávání a neupravuje-li řešení této věci tato dohoda ani použitelná dvoustranná smlouva, zahájí dožádaný a dožadující stát konzultace.

Článek 18

Budoucí dvoustranné smlouvy o vydávání uzavírané mezi členskými státy

Tato dohoda nebrání tomu, aby po jejím vstupu v platnost byly uzavírány dvoustranné smlouvy mezi členským státem a Spojenými státy americkými, které jsou v souladu s touto dohodou.

Článek 19

Určení a oznamování

Evropská unie oznámí Spojeným státům americkým všechna určení podle čl. 2 odst. 3 a čl. 10 odst. 2 před výměnou listin podle čl. 3 odst. 2 mezi členskými státy a Spojenými státy americkými.

Článek 20

Územní působnost

1. Tato dohoda se vztahuje:

a) na Spojené státy americké;

b) ve vztahu k Evropské unii na:

— členské státy,

— území, za jejichž vnější vztahy odpovídá určitý členský stát, nebo země, které nejsou členskými státy, ale u nichž má členský stát povinnosti s ohledem na vnější vztahy, pokud se tak smluvní strany dohodnou výměnou diplomatické noty řádně potvrzené dotyčným členským státem.

2. Používání této dohody na území nebo země, na které byla rozšířena v souladu s odst. 1 písm. b), může smluvní strana ukončit diplomatickou cestou písemným oznámením s šestiměsíční výpovědní lhůtou druhé smluvní straně, je-li náležitě potvrzeno mezi dotyčným členským státem a Spojenými státy americkými.

Článek 21

Přezkum

Smluvní strany se dohodly provést v případě nutnosti společný přezkum této dohody, v každém případě však nejpozději pět let po jejím vstupu v platnost. Přezkum se týká zejména praktického provádění dohody a může rovněž zahrnovat takové otázky jako důsledky dalšího rozvoje Evropské unie pro předmět této dohody, včetně článku 10.

Článek 22

Vstup v platnost a ukončení

1. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem po uplynutí tří měsíců ode dne, k němuž si smluvní strany vymění listiny potvrzující dokončení svých vnitřních postupů za tímto účelem. Tyto listiny rovněž potvrzují dokončení postupů podle čl. 3 odst. 2.

2. Každá smluvní strana může tuto dohodu kdykoli ukončit písemným oznámením druhé smluvní straně a toto ukončení nabývá účinku šest měsíců po dni tohoto oznámení.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zástupci k této dohodě své podpisy.

Ve Washingtonu D.C. dne dvacátého pátého června dva tisíce tři ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, dánském, finském, francouzském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Por la Unión Europea

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Union

Pour l'Union européenne

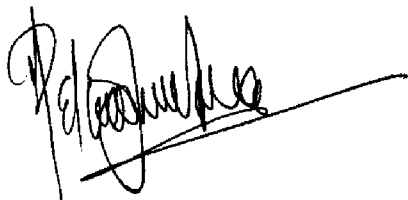
Per l'Unione europea

Voor de Europese Unie

Pela União Europeia

Euroopan unionin puolesta

På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América

For Amerikas Forenede Stater

Für die Vereinigten Staaten von Amerika

Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

For the United States of America

Pour les États-Unis d'Amérique

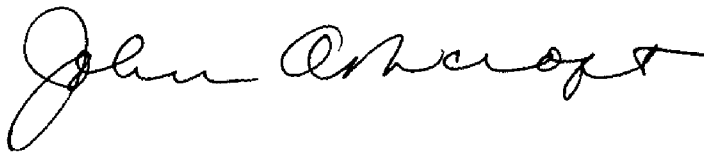
Per gli Stati Uniti d'America

Voor de Verenigde Staten van Amerika

Pelos Estados Unidos da América

Amerikan yhdysvaltojen puolesta

På Amerikas förenta staters vägnar

Vysvětlivky k Dohodě o vydávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými

Tyto vysvětlivky obsahují ujednání smluvních stran o používání některých ustanovení Dohody o vydávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými (dále jen „dohoda“).

K článku 10

Článek 10 se netýká závazků států, které jsou stranami Římského statutu Mezinárodního trestního soudu, ani Spojených států amerických, které nejsou stranou tohoto statutu s ohledem na Mezinárodní trestní soud.

K článku 18

Článek 18 stanoví, že dohoda nevylučuje uzavírání dvoustranných dohod o vydávání mezi členskými státy a Spojenými státy americkými po jejím vstupu v platnost v souladu s touto dohodou.

Představují-li opatření uvedená v dohodě praktickou překážku pro jeden nebo více členských států nebo Spojené státy americké, měla by taková překážka být odstraněna pokud možno nejprve prostřednictvím konzultací mezi dotčeným členským státem nebo členskými státy a Spojenými státy americkými nebo případně na základě konzultačních postupů stanovených v této dohodě. Nelze-li tyto praktické překážky odstranit na základě samotných konzultací, bylo by v souladu s dohodou, jestliže by budoucí dvoustranné dohody mezi členským státem nebo členskými státy a Spojenými státy americkými zajistily prakticky proveditelný alternativní postup, který by splňoval cíle příslušného zvláštního ustanovení, při jehož používání vyvstaly překážky.

7**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. května 2006 byla v Praze podepsána Dodatková úmluva o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými¹⁾).

S Dodatkovou úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 28. dubna 2009.

Dodatková úmluva vstupuje v platnost na základě svého článku 11 odst. 1 a na základě článku 22 odst. 1 Dohody o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými²⁾ dne 1. února 2010.

České znění Dodatkové úmluvy se vyhláší současně.

¹⁾ Smlouva mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech podepsaná dne 4. února 1998 ve Washingtonu byla vyhlášena pod č. 40/2000 Sb. m. s.

²⁾ Dohoda o vzájemné právní pomoci mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými podepsaná dne 25. června 2003 ve Washingtonu byla vyhlášena pod č. 5/2010 Sb. m. s.

**Dodatková úmluva o vzájemné právní pomoci v trestních věcech mezi
Českou republikou a Spojenými státy americkými**

Jak předpokládá článek 3 odst. 2 Dohody o vzájemné právní pomoci mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií podepsané ve Washingtonu dne 25. června 2003 (dále jen „Dohoda mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií“), Česká republika a Spojené státy americké se dohodly doplnit Smlouvu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými o vzájemné právní pomoci v trestních věcech ze dne 4. února 1998 (dále jen „Smlouva o vzájemné právní pomoci“) za následujících podmínek:

Článek 1

Článek 2 odst. 1 a 2 Smlouvy o vzájemné právní pomoci se nahrazují následujícím:

„1. Není-li v této Smlouvě uvedeno jinak, smluvní strany žádají a získávají pomoc prostřednictvím svých ústředních orgánů. Ústředními orgány v České republice jsou Nejvyšší státní zastupitelství a Ministerstvo spravedlnosti. Ústředním orgánem pro Spojené státy americké je ministr spravedlnosti nebo jím pověřené osoby na ministerstvu spravedlnosti.

2. Ústřední orgány pro Českou republiku budou podávat žádosti jménem státních zástupců a soudů. Ústřední orgán Spojených států amerických bude podávat žádosti jménem veřejných žalobců, vyšetřovatelů s pravomocí trestněprávního donucení a úřadů a institucí se zvláštním oprávněním daným zákonem nebo jiným právním předpisem odevzdávat věci k trestnímu postihu. Žádosti podle tohoto odstavce od úřadů a institucí se zvláštním oprávněním daným zákonem nebo jiným právním předpisem odevzdávat věci k trestnímu postihu budou zasílány mezi ústředními orgány nebo mezi takovými jinými orgány, na nichž se ústřední orgány dohodnou.“

Článek 2

Článek 4 odst. 1 Smlouvy o vzájemné právní pomoci se nahrazuje následujícím:

„1. Žádost o pomoc bude vypracována písemnou formou s výjimkou případů, kdy ústřední orgán dožádaného státu přijme v naléhavých situacích žádost jinou formou. Ve všech těchto situacích bude žádost potvrzena písemně do deseti dnů, ledaže by ústřední orgán dožádaného státu souhlasil jinak. Žádosti zasílané faxem nebo elektronickou poštou se považují za vypracované písemnou formou. Sdělení týkající se žádostí o pomoc mohou být předávány urychleným způsobem, včetně faxu nebo elektronické pošty, s následným formálním potvrzením, vyžaduje-li to dožádaný stát. Dožádaný stát může odpovědět jakýmkoli takovým způsobem urychleného předávání informací. Žádost včetně příloh bude v jazyce dožádaného státu, ledaže by bylo dohodnuto jinak. Dožádaný stát nebude mít povinnost překládat odpověď ani přílohy.“

Článek 3

Za písmeno c) článku 6 odst. 1 Smlouvy o vzájemné právní pomoci se vkládá nové písmeno. Zní následovně:

„d) náklady spojené se zřízením a provozem videopřenosu podle článku 20c, nedohodnou-li se dožadující a dožádaný stát jinak; jiné náklady vzniklé při poskytování takové pomoci (včetně nákladů spojených s dopravou účastníků v dožádaném státě) se hradí v souladu s ostatními ustanoveními tohoto článku.“

Článek 4

Článek 7 Smlouvy o vzájemné právní pomoci se nahrazuje následujícím:

„Článek 7

Omezení používání pro ochranu osobních a jiných údajů

1. Dožádaný stát může vyžadovat, aby dožadující stát omezil své použití jakýchkoli důkazních prostředků nebo informací, které získal od dožádaného státu, na následující účely:

a) pro účely svého trestního vyšetřování a řízení;

- b) pro odvrácení bezprostředního a závažného ohrožení své veřejné bezpečnosti;
- c) při svých soudních nebo správních řízeních netrestní povahy, která přímo souvisejí s vyšetřováními nebo řízeními:
 - i) uvedenými v písmenu a); nebo
 - ii) pro která byla poskytnuta vzájemná právní pomoc úřadům a institucím se zvláštním oprávněním daným zákonem nebo jiným právním předpisem odevzdávat věci k trestnímu postihu podle článku 2 odst. 2;
- d) pro jakýkoli jiný účel, jsou-li informace nebo důkazní prostředky zveřejněny v rámci řízení, pro která byly předány, nebo v jakýchkoli jiných situacích podle písmen a), b) a c); a
- e) pro jakékoli jiné účely výhradně s předchozím souhlasem dožadovaného státu.

2. Tento článek nevylučuje možnost dožadovaného státu v souladu s touto Smlouvou stanovit ve zvláštním případě dodatečné podmínky, nemůže-li být příslušná žádost o pomoc bez takových podmínek vyřízena. Jsou-li dodatečné podmínky stanoveny v souladu s tímto odstavcem, může dožadovaný stát požadovat, aby jej dožadující stát informoval o použití důkazů nebo informací.

3. Dožadovaný stát nesmí uložit obecná omezení s ohledem na právní předpisy dožadujícího státu týkající se zacházení s osobními údaji jako podmínku ve smyslu odstavce 2 pro poskytnutí důkazů nebo informací.“

Článek 5

Článek 8 Smlouvy o vzájemné právní pomoci se nahrazuje následujícím:

„Článek 8

Změna podmínek

Zjistí-li dožadovaný stát po předání dožadujícímu státu okolnosti, které jej mohou přimět k tomu, aby ve zvláštním případě stanovil dodatečnou podmínku, může dožadovaný stát zahájit konzultace s dožadujícím státem za účelem stanovení rozsahu, v jakém mohou být důkazní prostředky a informace chráněny.“

Článek 6

Za článek 20 Smlouvy o vzájemné právní pomoci se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek 20a

Zjišťování bankovních informací

1. Na žádost dožadujícího státu dožadovaný stát v souladu s podmínkami tohoto článku urychleně zjistí, zda mají banky na jeho území k dispozici informace o vlastnictví účtu nebo účtů určitou fyzickou nebo právnickou osobou podezřelou nebo obviněnou z trestného činu. Dožadovaný stát urychleně sdělí výsledky svého šetření dožadujícímu státu.

2. Opatření podle odstavce 1 může rovněž sloužit pro účely zjišťování:

- a) informací o odsouzených fyzických nebo právnických osobách nebo osobách jinak zúčastněných na trestném činu;
- b) informací, které mají k dispozici nebankovní finanční instituce; nebo
- c) finančních operací nespojených s bankovními účty.

3. Kromě požadavků článku 4 odst. 2 této Smlouvy, žádosti o informace podle odstavců 1 a 2 tohoto článku obsahují:

- a) totožnost fyzické nebo právnické osoby pro účely zjištění takových účtů nebo operací;
- b) dostatečné informace umožňující příslušnému orgánu dožadovaného státu:
 - i) důvodně se domnívat, že se daná fyzická nebo právnická osoba účastnila na trestném činu a že banky nebo nebankovní finanční instituce na území dožadovaného státu mohou mít k dispozici požadované informace; a
 - ii) dospět k názoru, že se požadované informace vztahují k trestnímu vyšetřování nebo stíhání; a

c) v nejvyšší možné míře informace o tom, o které banky nebo nebankovní finanční instituce se může jednat, a ostatní informace, jejichž poskytnutí může pomoci omezit rozsah vyšetřování.

4. Žádosti o právní pomoc podle tohoto článku se předávají mezi:

a) za Českou republiku ústředním orgánem uvedeným v článku 2, a

b) za Spojené státy americké přidělcem odpovědným za Českou republiku na:

- i) Ministerstvu spravedlnosti Spojených států amerických, Úřadu pro boj s drogami, pokud jde o věci v jeho působnosti;
- ii) Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států amerických, Imigrační a celní správě, pokud jde o věci v její působnosti;
- iii) Ministerstvu spravedlnosti Spojených států amerických, Federálním úřadu vyšetřování, pokud jde o všechny ostatní věci;

Česká republika a Spojené státy americké mohou prostřednictvím výměny diplomatických nót mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými změnit své příslušné orgány určené podle tohoto odstavce.

5. Česká republika a Spojené státy americké si budou poskytovat pomoc podle tohoto článku, pokud jde o praní špinavých peněz a teroristické činnosti, které jsou trestné podle práva dožadujícího i dožádaného státu a pokud jde o jinou trestnou činnost, pro kterou je taková pomoc možná podle jejich vnitrostátních právních předpisů, poté, co si vzájemnou výměnou diplomatických nót oznámí, že pomoc pro takovou činnost bude poskytována na základě vzájemnosti.

6. Dožádaný stát odpovídá na žádost o poskytnutí záznamů týkajících se bankovních účtů nebo převodů zjištěných na základě tohoto článku v souladu s ostatními ustanoveními této Smlouvy.“.

Článek 7

Za nový článek 20a Smlouvy o vzájemné právní pomoci se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek 20b

Společné vyšetřovací týmy

1. Společné vyšetřovací týmy mohou být vytvářeny a působit na příslušných územích České republiky a Spojených států amerických pro účely usnadnění vyšetřování a stíhání trestných činů, které se týkají jednoho nebo více členských států Evropské unie a Spojených států amerických, považují-li to Česká republika a Spojené státy americké za účelné.

2. Podmínky fungování týmu, jako jeho složení, doba trvání, umístění, organizace, činnost, účel a podmínky účasti členů týmu z jednoho státu na vyšetřování na území jiného státu, budou stanoveny dohodou mezi orgány příslušnými k vyšetřování a stíhání trestných činů určenými dotčenými státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

3. Orgány určené dotčenými státy podle odstavce 2 komunikují při sestavování a fungování takového týmu přímo, kromě případů, kdy se pro výjimečnou složitost, rozsah nebo jiné okolnosti vyžadující centralizovanější koordinaci některých nebo všech hledisek mohou státy dohodnout na jiných vhodných způsobech komunikace.

4. Potřebuje-li společný vyšetřovací tým, aby některý ze států, který se podílel na sestavování týmu, přijal určitá vyšetřovací opatření, může člen týmu z dotčeného státu požádat vlastní příslušné orgány, aby uvedená opatření přijaly, aniž by ostatní státy musely podávat žádost o vzájemnou právní pomoc. Požadovaný právní předpis pro přijetí daného opatření v dotčeném státě je předpis používaný při jeho vnitrostátních vyšetřovacích činnostech.“.

Článek 8

Za nový článek 20b Smlouvy o vzájemné právní pomoci se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek 20c
Videokonference

1. Při výslechu svědka, včetně obviněné osoby, nebo soudního znalce během soudního řízení, ve kterém je poskytována právní pomoc v dožádaném státě, je možno použít videopřenosu mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými. Dožádaný stát umožní, aby osoby uvedené v žádosti, kladly takovému svědkovi nebo znalci otázky přímo. Podmínky upravující tento postup, které nejsou konkrétně uvedeny v tomto článku, odpovídají ostatním podmínkám podle této Smlouvy, včetně článku 5.
2. Dožadující a dožádaný stát mohou zahájit konzultace za účelem usnadnění řešení právních, technických nebo logistických otázek, které mohou vyvstat při vyřizování žádosti.
3. Aniž je dotčena případná soudní pravomoc podle práva dožadujícího státu, jsou úmyslně nepravdivá výpověď nebo jiné protiprávní chování svědka nebo soudního znalce během videokonference postižitelné v dožádaném státě stejným způsobem, jako kdyby byly spáchány v jeho vnitrostátním trestním řízení.
4. Tento článek se použije, aniž je dotčeno používání jiných prostředků výslechu v dožádaném státě, které jsou k dispozici na základě smlouvy nebo vnitrostátního práva.
5. Dožádaný stát může umožnit použití technologie videokonference pro účely jiné, než jsou uvedeny v odstavci 1, včetně pro účely zjištění totožnosti osob nebo předmětů nebo podání vysvětlení.“

Článek 9

1. Tato Dodatková úmluva se použije pro trestné činy spáchané před jejím vstupem v platnost i po něm.
2. Tato Dodatková úmluva se nepoužije na žádosti podané před jejím vstupem v platnost, s tou výjimkou, že články 2, 3 a 8 této Dodatkové úmluvy se použijí i na žádosti podané před jejím vstupem v platnost.

Článek 10

Tato Dodatková úmluva se vykládá v souladu s Dohodou mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií.

Článek 11

1. Tato Dodatková úmluva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vzájemně předány, jakmile to bude možné. Tato Dodatková úmluva vstoupí v platnost dnem, kdy vstoupí v platnost Dohoda mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií.
2. Tato Dodatková úmluva pozbude platnosti dnem ukončení platnosti Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií a používat se bude Smlouva o vzájemné právní pomoci, ledaže se Česká republika a Spojené státy americké výměnou diplomatických nót dohodnou, že budou pokračovat v používání některých nebo všech ustanovení této Dodatkové úmluvy.
3. Při podávání či přijímání oznámení ukončujícího platnost Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií informují Spojené státy americké o takovém oznámení současně i Českou republiku.

NA DŮKAZ UVEDENÉHO níže podepsaní, k tomu náležitě zmocnění, podepsali tuto Dodatkovou úmluvu.

DÁNO v Praze dne 16. května 2006 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

ZA ČESKOU REPUBLIKU:

JUDr. Pavel Němec v. r.
místopředseda vlády
a ministr spravedlnosti

ZA SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ:

William J. Cabaniss v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Spojených států amerických
v České republice

8**SDĚLENÍ****Ministerstva zahraničních věcí**

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 16. května 2006 byla v Praze podepsána Druhá dodatková úmluva o vydávání mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými¹⁾).

S Dodatkovou úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 28. dubna 2009.

Dodatková úmluva vstupuje v platnost na základě svého článku 17 odst. 1 a na základě článku 18 odst. 1 Dohody o vydávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými²⁾ dne 1. února 2010.

České znění Dodatkové úmluvy se vyhláší současně.

¹⁾ Smlouva mezi republikou Československou a Spojenými státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců podepsaná v Praze dne 2. července 1925 byla vyhlášena pod č. 48/1926 Sb. z. a n.

Dodatková úmluva mezi republikou Československou a Spojenými státy americkými o vzájemném vydávání zločinců podepsaná dne 29. dubna 1935 ve Washingtonu byla vyhlášena pod č. 185/1935 Sb. z. a n.

²⁾ Dohoda o vydávání mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými podepsaná dne 25. června 2003 ve Washingtonu byla vyhlášena pod č. 6/2010 Sb. m. s.

Druhá dodatková úmluva o vydávání mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými

Jak předpokládá článek 3 odst. 2 Dohody o vydávání mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií podepsané ve Washingtonu dne 25. června 2003 (dále jen „Dohoda mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií“), Česká republika a Spojené státy americké se dohodly doplnit Smlouvu mezi republikou Československou a Spojenými státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců ze dne 2. července 1925, doplněnou Dodatkovou úmluvou ze dne 29. dubna 1935, (dále jen „Smlouva o vydávání“) za následujících podmínek:

Článek 1

Článek I Smlouvy o vydávání se nahrazuje následujícím:

„Článek I

Česká republika a Spojené státy americké vydají si na žádost řádně podanou podle této smlouvy kteroukoli osobu, která bude dopadena na území jedné strany a jež bude obviněna nebo byla odsouzena pro některý z trestných činů vypočtených v čl. II. této smlouvy; avšak vydání nastane pouze tehdy, bude-li podán takový důkaz o trestném činu, který podle zákonů platných v místě, kde uprchlý zločinec nebo osoba takto obviněná budou dopadeni, postačí, aby ospravedlnil jich zatčení a dodání k soudu, kdyby byli tento trestný čin spáchali na tomto území.“

Článek 2

Článek II Smlouvy o vydávání se nahrazuje následujícím:

„Článek II

Trestné činy podléhající vydání

Trestný čin je trestným činem podléhajícím vydání, lze-li za něj podle práva dožadujícího i dožádaného státu uložit trest odnětí svobody s horní hranicí přesahující jeden rok nebo přísnější trest. Trestný čin je rovněž trestným činem podléhajícím vydání, pokud se jedná o pokus nebo spolčení ke spáchání trestného činu podléhajícího vydání nebo o účast na tomto trestném činu. Vztahuje-li se žádost na výkon trestu osoby odsouzené za trestný čin podléhající vydání, musí z trestu odnětí svobody zbývat nejméně čtyři měsíce.

Je-li povoleno vydání pro trestný čin podléhající vydání, je rovněž povoleno pro všechny ostatní trestné činy uvedené v žádosti, za které je možno uložit trest odnětí svobody v délce trvání nejvýše jednoho roku, jsou-li splněny všechny ostatní podmínky vydání.

Pro účely tohoto článku se trestný čin považuje za trestný čin podléhající vydání:

- a) bez ohledu na to, zda právo dožadujícího a dožádaného státu řadí trestný čin do stejné kategorie trestných činů nebo popisují trestný čin stejnou terminologií,
- b) bez ohledu na to, zda se jedná o trestný čin, pro který federální právo Spojených států amerických pouze pro odůvodnění příslušnosti federálního soudu Spojených států požaduje doložení skutečností jako přeprava osob a věcí mezi federálními státy nebo použití pošty či jiných prostředků týkajících se federálního nebo zahraničního obchodu, a
- c) bez ohledu na to, zda v trestních věcech z oblasti daní, cel, devizové kontroly a dovozu nebo vývozu zboží stanoví právo dožadujícího a dožádaného státu stejné druhy daní, cel, devizových kontrol nebo dovozu či vývozu vzhledem ke stejnému zboží.

Byl-li trestný čin spáchán mimo území dožadujícího státu, je vydání povoleno s výhradou ostatních použitelných podmínek pro vydání, je-li podle práva dožádaného státu čin spáchaný mimo jeho území za podobných okolností trestný. Není-li podle práva dožádaného státu čin spáchaný mimo jeho území za podobných okolností trestný, může výkonný orgán dožádaného státu podle svého uvážení povolit vydání, jsou-li všechny ostatní podmínky pro vydání splněny.“

Článek 3

Článek VI odst. 1 Smlouvy o vydávání se nahrazuje následujícím:

„Koná-li se proti vyžadované osobě ve státě dožádaném trestní řízení nebo je-li tam v trestu pro jiný trestný čin, může být vydání odloženo do té doby, až bude trestní řízení skončeno nebo, skončilo-li jejím odsouzením, až bude plně vykonán přisouzený jí trest.“

Článek 4

Za článek VI Smlouvy o vydávání se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek VIa

Dočasné předání

Bylo-li vyhověno žádosti o vydání osoby, proti které je vedeno řízení nebo která vykonává trest v dožádaném státě, může dožádaný stát dotčenou osobu dočasně předat dožadujícímu státu za účelem trestního řízení.

Tato předaná osoba je v dožadujícím státě držena ve vazbě a je navracena dožádanému státu po skončení řízení proti této osobě v souladu s podmínkami dohodnutými mezi dožadujícím a dožádaným státem. Doba strávená ve vazbě na území dožadujícího státu během trestního stíhání v tomto státě může být odečtena od zbývajících doby trestu v dožádaném státě.“.

Článek 5

Článek VII Smlouvy o vydávání se nahrazuje následujícím:

„Článek VII

Žádosti o vydání nebo předání ze strany několika států

Obdrží-li dožádaný stát od dožadujícího státu a od jakéhokoli dalšího státu žádosti o vydání téže osoby buď pro týž trestný čin, nebo pro různé trestné činy, rozhodne výkonný orgán dožádaného státu, kterému státu, pokud vůbec, tuto osobu předá.

Obdrží-li Česká republika žádost o vydání od Spojených států amerických a žádost o předání na základě evropského zatýkacího rozkazu pro tutéž osobu buď pro týž trestný čin, nebo pro různé trestné činy, rozhodne příslušný výkonný orgán České republiky, kterému státu, pokud vůbec, tuto osobu předá.

Při rozhodování podle odstavců 1 a 2 zváží dožádaný stát všechny významné okolnosti, včetně mimo jiné následujících:

- a) zda byly žádosti podány na základě smlouvy,
- b) místa spáchání jednotlivých trestných činů,
- c) příslušné zájmy dožadujících států,
- d) závažnost trestných činů,
- e) státní příslušnost oběti,
- f) možnost dalšího vydávání mezi dožadujícími státy a
- g) časové pořadí obdržení žádostí od dožadujících států.“.

Článek 6

Článek IX Smlouvy o vydávání se nahrazuje následujícím:

„Článek IX

Dožadující stát zaplatí všechny náklady týkající se překladu extradičních materiálů a dopravy předané osoby. Dožádaný stát zaplatí všechny ostatní náklady vzniklé v tomto státě v souvislosti s řízením o vydání.“.

Článek 7

Článek XI odst. 2 až 4 Smlouvy o vydávání se nahrazují následujícím:

„Žádosti o vydání a podklady se předávají diplomatickou cestou. Je-li osoba, jejíž vydání je požadováno, předběžně zadržena v dožádaném státě, může dožadující stát splnit svou povinnost předat svou žádost o vydání a podklady diplomatickou cestou tím, že předá žádost a podklady velvyslanectví dožádaného státu v dožadujícím státě. V tom případě se den přijetí této žádosti na velvyslanectví považuje za den přijetí dožádaným státem pro účely počítání lhůty, jež musí být dodržena podle odstavce 4 tohoto článku, aby byla umožněna další vazba dotčené osoby.

Žádosti o předběžné zadržení se vedle diplomatické cesty mohou předávat přímo mezi Ministerstvem spravedlnosti České republiky a Ministerstvem spravedlnosti Spojených států amerických. Tyto žádosti se mohou předávat rovněž prostřednictvím Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol).

Osoba, jež bude prozatímně vzata do vazby, bude propuštěna na svobodu, nebude-li do dvou měsíců od jejího zatčení v České republice – anebo ode dne dodání k úřadu do vazby na území Spojených států amerických podána

shora zmíněnou diplomatickou cestou řádně doložená žádost o vydání, opatřená níže uvedenými písemnými doklady.“.

Článek 8

Za odstavec 5 článku XI Smlouvy o vydávání se vkládá nový odstavec. Zní následovně:

„Dokumenty s osvědčením nebo razítkem ministerstva spravedlnosti nebo ministerstva zahraničních věcí dožadujícího státu se při vydávacím řízení používají bez dalšího osvědčování, ověřování nebo jiné formy legalizace. „Ministerstvo spravedlnosti“ pro Spojené státy americké znamená Ministerstvo spravedlnosti Spojených států amerických a pro Českou republiku Ministerstvo spravedlnosti České republiky.“.

Článek 9

Za článek XI Smlouvy o vydávání se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek XIa

Dodatkové informace

Dožádaný stát může od dožadujícího státu požadovat, aby v přiměřené lhůtě, kterou stanoví, předložil dodatkové informace, je-li toho názoru, že poskytnuté informace přiložené k žádosti o vydání nedostačují ke splnění podmínek této Smlouvy.

Tyto dodatkové informace mohou být vyžádány a poskytnuty přímo prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti České republiky a Ministerstva spravedlnosti Spojených států amerických.“.

Článek 10

Za nový článek XIa Smlouvy o vydávání se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek XIb

Citlivé informace obsažené v žádosti

Zamýšlí-li dožadující stát poskytnout zvláště citlivé informace k podpoře své žádosti o vydání, může po konzultaci s dožádaným státem stanovit rozsah ochrany informací dožádaným státem. Nemůže-li dožádaný stát chránit informace požadovaným způsobem, rozhodne se dožadující stát, zda informace přesto poskytne.“.

Článek 11

Za nový článek XIb Smlouvy o vydávání se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek XIc

Zjednodušené postupy vydávání

Souhlasí-li dotčená osoba s předáním dožadujícímu státu, může dožádaný stát v souladu se zásadami a postupy svého právního řádu předat tuto osobu co nejrychleji bez dalšího řízení. Souhlas hledané osoby může obsahovat i vzdání se ochrany poskytnuté v souladu se zásadou speciality.“.

Článek 12

Za článek XII Smlouvy o vydávání se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek XIIa

Průvoz

Česká republika může schválit přepravu osoby předávané Spojeným státům americkým třetím státem nebo Spojenými státy americkými třetímu státu přes své území. Spojené státy americké mohou schválit přepravu osoby předávané České republice třetím státem nebo Českou republikou třetímu státu přes své území.

Žádost o průvoz se podává diplomatickou cestou nebo přímo mezi Ministerstvem spravedlnosti České republiky a Ministerstvem spravedlnosti Spojených států amerických. Tyto žádosti se mohou podávat rovněž prostřednictvím Interpolu. Žádost obsahuje popis přepravované osoby a krátkou zprávu o skutečnostech případu. Přepravovaná osoba je během průvozu držena ve vazbě.

Schválení se nepožaduje v případě letecké přepravy, není-li plánováno přistání na území tranzitního státu. V případě neplánovaného přistání může stát, ve kterém se toto přistání uskuteční, požadovat předání žádosti o průvoz

podle odstavce 2. Přijata budou všechna nezbytná opatření k zabránění útěku dotčené osoby během průvozu, je-li žádost o průvoz obdržena do 96 hodin od neplánovaného přistání.“

Článek 13

Za nový článek XIIa Smlouvy o vydávání se vkládá nový článek. Zní následovně:

„Článek XIIb

Trest smrti

Je-li za trestný čin, pro který se žádá o vydání, možné uložit trest smrti podle práva dožadujícího státu a nikoli podle práva dožádaného státu, může dožádaný stát povolit vydání za podmínky, že daná osoba nebude odsouzena k trestu smrti, nebo nemůže-li dožadující stát tuto podmínku splnit z procesních důvodů, za podmínky, že uložený trest smrti nebude vykonán. Přijme-li dožadující stát podmínky vydání podle tohoto článku, musí je dodržet. Nepřijme-li dožadující stát tyto podmínky, může být žádost o vydání zamítnuta.“

Článek 14

1. Tato Dodatková úmluva se použije pro trestné činy spáchané před jejím vstupem v platnost i po něm.
2. Tato Dodatková úmluva se nepoužije na žádosti o vydání podané před jejím vstupem v platnost, s tou výjimkou, že články 1 až 4 této Dodatkové úmluvy se použijí i na žádosti podané před jejím vstupem v platnost.

Článek 15

Ministerstvo spravedlnosti České republiky a Ministerstvo spravedlnosti Spojených států amerických mohou ve vzájemně dohodnutých termínech mezi sebou konzultovat v souvislosti s vyřizováním jednotlivých případů a za účelem podpory a zlepšování postupů k provádění Smlouvy o vydávání a této Dodatkové úmluvy.

Článek 16

Tato Dodatková úmluva se vykládá v souladu s Dohodou mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií.

Článek 17

1. Tato Dodatková úmluva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vzájemně předány, jakmile to bude možné. Tato Dodatková úmluva vstoupí v platnost dnem, kdy vstoupí v platnost Dohoda mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií.
2. Tato Dodatková úmluva pozbude platnosti dnem ukončení platnosti Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií a používat se bude Smlouva o vydávání, ledaže se Česká republika a Spojené státy americké výměnou diplomatických nót dohodnou, že budou pokračovat v používání některých nebo všech ustanovení této Dodatkové úmluvy.
3. Při podávání či přijímání oznámení ukončujícího platnost Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií informují Spojené státy americké o takovém oznámení současně i Českou republiku.

NA DŮKAZ UVEDENÉHO níže podepsaní, k tomu náležitě zmocnění, podepsali tuto Dodatkovou úmluvu.

DÁNO v Praze dne 16. května 2006 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

ZA ČESKOU REPUBLIKU:

JUDr. Pavel Němec v. r.
místopředseda vlády
a ministr spravedlnosti

ZA SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ:

William J. Cabaniss v. r.
mimořádný a zplnomocněný velvyslanec
Spojených států amerických
v České republice

9

SDĚLENÍ

**Ministerstva zahraničních věcí,
kterým se vyhlašují opravy Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu,
vyhlášené sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 18/2006 Sb. m. s.**

Ministerstvo zahraničních věcí vyhlašuje opravy textu Mezinárodní úmluvy o potlačování financování terorismu přijaté dne 9. prosince 1999 v New Yorku a vyhlášené sdělením Ministerstva zahraničních věcí č. 18/2006 Sb. m. s.

Na základě sdělení generálního tajemníka Organizace spojených národů, deponitáře Úmluvy, ze dne 30. května 2000 se vyhlašují následující opravy, které se týkají pouze anglického znění:

Článek 1 odst. 1 má správně znít:

“Funds” means assets of every kind, whether tangible or intangible, movable or immovable, however acquired, and legal documents or instruments in any form, including electronic or digital, evidencing title to, or interest in, such assets, including, but not limited to, bank credits, travellers cheques, bank cheques, money orders, shares, securities, bonds, drafts and letters of credit.

Článek 1 odst. 2 má správně znít:

“State or government facility” means any permanent or temporary facility or conveyance that is used or occupied by representatives of a State, members of Government, the legislature or the judiciary or by officials or employees of a State or any other public authority or entity or by employees or officials of an intergovernmental organization in connection with their official duties.

Článek 5 odst. 2 má správně znít:

Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals who have committed the offences.

Článek 12 odst. 3 má správně znít:

The requesting Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested Party for investigations, prosecutions or proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested Party.

Článek 18 odst. 1 (b) (iv) má správně znít:

(iv) Requiring financial institutions to maintain, for at least five years, all necessary records on transactions, both domestic and international.

Na základě sdělení generálního tajemníka Organizace spojených národů, deponitáře Úmluvy, ze dne 1. února 2002 má článek 9 odstavec 5 Úmluvy správně znít:

„The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with article 7, paragraph 1, subparagraph (c), or paragraph 2, subparagraph (d), to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.“

V českém překladu:

„Ustanoveními odstavců 3 a 4 nebude dotčeno právo kteréhokoli státu – smluvní strany uplatňujícího jurisdikci v souladu s článkem 7, odstavcem 1 písmenem (c), nebo odstavcem 2, písmenem (d) vyzvat Mezinárodní výbor Červeného kříže k tomu, aby navázal spojení s údajným pachatelem a navštívil jej.“

8 591449 003025

ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2010 činí 5 000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 175, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky-knihkupci – 516 205 175, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; Brno: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihařství – Příbík, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Litoměřice: Jaroslav Tvrdík, Štursova 10, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; Most: Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; Olomouc: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; Otrokovice: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; Plzeň: Typos, tiskařské závody, s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Bačická 15, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; Praha 1: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; Praha 4: SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17, PERIODIKA, Komornická 6; Praha 8: Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; Praha 9: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; Praha 10: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebostická 5, tel.: 283 872 605; Přerov: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; Teplice: Knihkupectví L & N, Kapelní 4; Ústí nad Labem: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírky zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; Zábřeh: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; Zatec: Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zařizování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.